

Titel oorspronkelijke uitgave:

The Secret Seven

Eerste originele uitgave: 1949 / herziene editie: 2018

Tekst en illustraties: © 2018 Hodder & Stoughton Limited

Illustraties: Tony Ross

The Secret Seven®, Enid Blyton® and Enid Blyton's signature® are registered trademarks of Hodder & Stoughton Limited. No trademark or copyrighted material may be reproduced without the express written permission of the trademark and copyright owner. The moral right of the author has been asserted.

Deze uitgave:

De geheime Club van Zeven

Opnieuw vertaald door: Jolien Savalle

Vormgeving Nederlandse uitgave: Sandra Kok

© 2023 Infodok/Standaard Uitgeverij nv

Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.

'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.

www.standaarduitgeverij.be/infodok

ISBN 978 90 02 27795 5

D/2023/0034/42

NUR 283

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd – op enige manier – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Enid Blyton®

DE CLUB VAN ZEVEN

DE GEHEIME CLUB VAN ZEVEN

Illustraties: Tony Ross
Vertaling: Jolien Savalle

INHOUD

1.	PLANNEN VOOR EEN CLUBVERGADERING	9
2.	DE GEHEIME CLUB VAN ZEVEN	16
3.	DE BOZE, OUDE MAN	25
4.	WAT OVERKOMT JACK?	32
5.	SPANNENDE PLANNEN	40
6.	EEN PAAR ONTDEKKINGEN	47
7.	EEN PRAATJE MET DE HUISMEESTER	56
8.	WEER EEN VERGADERING	62
9.	'S NACHTS OP PAD	69
10.	IN HET OUDE, LEGE HUIS	78
11.	DE GEVANGENE	85
12.	HET EINDE VAN HET AVONTUUR	93

HOOFDSTUK 1

PLANNEN VOOR EEN CLUBVERGADERING

‘Laten we weer een Club van Zeven-vergadering houden’, zei Peter tegen Janet. ‘Dat is een eeuwigheid geleden.’

‘Ja, goed plan!’ zei Janet, en ze sloeg haar boek met een klap dicht. ‘Het is niet dat we de Club vergeten zijn, Peter, we hadden alleen zo veel spannende dingen te doen in de kerstvakantie dat we gewoon geen tijd hebben gehad om te vergaderen.’

‘Maar we moeten het wel doen’, zei Peter. ‘Wat heeft het voor zin om een geheime club te hebben, als we er toch geen gebruik van maken? Laten we een bericht naar de anderen sturen.’

‘Vijf briefjes om te schrijven’, kreunde Janet. ‘Jij schrijft sneller dan ik, Peter: jij doet er drie en ik twee.’

‘Woef!’ zei Snuffel, de goudkleurige spaniël.

‘Ja, ik weet dat jij er ook graag een zou willen schrijven, als je dat kon’, zei Janet, terwijl ze over zijn zachte, gouden kopje aaide. ‘Jij mag er eentje tussen je tanden gaan bezorgen. Dat is dan *jouw* taak, Snuffel.’

‘Wat zullen we schrijven?’ vroeg Peter. Hij trok een stuk papier naar zich toe en kauwde op het uiteinde van zijn pen, terwijl hij de juiste woorden probeerde te bedenken.

‘Gewoon, dat ze hierheen moeten komen, denk ik’, zei Janet. ‘We zouden de oude schuur achter in de tuin wel kunnen gebruiken als ontmoetingsplek, toch? Mam laat ons daar in de winter weleens spelen omdat de schuur naast de verwarmde kas staat en het daarbinnen dus best lekker is.’

‘Oké’, zei Peter, en hij begon te schrijven. ‘Ik schrijf het eerste briefje wel, Janet, dan kun jij dat straks overschrijven. Even kijken, een voor Pam, een voor Colin, een voor Jack, een voor Barbara en een voor ... Hè? Ik vergeet er een.’

‘George, natuurlijk’, zei Janet. ‘Pam, Colin, Jack, Barbara, George, jij en ik, dat zijn we met z’n zevenen. De geheime Club van Zeven. Klinkt goed, hè?’

Peter en Janet hadden de Club van Zeven opgericht. Het had ze leuk geleken om een geheime club te vormen met een groepje vrienden, die allemaal het wachtwoord kenden en het speciale Clubembleem droegen: een button met een 7 erop.

‘Klaar’, zei Peter, terwijl hij zijn vel papier aan Janet gaf. ‘Dat kun je zo overschrijven.’

‘Het hoeft niet in mijn netste handschrift, toch?’ zei Janet. ‘Ik ben zo traag als ik heel netjes probeer te schrijven.’

‘Als het maar leesbaar is’, zei Peter. ‘We hebben geen haast, want we gaan de brieven niet posten.’

Janet las wat Peter had geschreven:

BELANGRIJK. Morgenochtend om 10 uur is er een vergadering van de geheime Club van Zeven in de schuur achter in onze tuin. Graag eerst het WACHTWOORD noemen.

‘Ehm ... maar wat *was* ook alweer ons laatste wachtwoord?’ vroeg Janet geschrokken. ‘Het is zo lang geleden dat we bij elkaar kwamen, dat ik het ben vergeten.’

‘Nou, het is maar goed dat ik het nog wel weet’, zei Peter. ‘Ons laatste wachtwoord was “Stille Nacht”, omdat we een kerstig wachtwoord wilden. Dat je dat gewoon vergeten bent!’

‘O ja, natuurlijk. Van “Stille Nacht, Heilige Nacht”’, zei Janet. ‘Ai, nu heb ik al een fout gemaakt in dit briefje. Ik moet ook niet praten terwijl ik schrijf.’

Er viel een stilte terwijl ze allebei hun briefjes schreven. Janet schreef altijd met haar tong uit haar mond, waardoor ze er heel grappig uitzag. Ze zei dat als ze dat niet deed, ze niet goed kon schrijven. Dus stak ze hem maar uit.

Peter was als eerste klaar. Hij liet Snuffel aan de

enveloppen likken. Daar was hij goed in, met zijn grote, natte tong.

‘Je bent een heel likkerige hond,’ zei Peter, ‘dus je zult het wel leuk vinden om dat soort dingen te doen. Jammer dat we geen postzegels op de brieven plakken, dan had je die ook nog kunnen likken.’

‘Zullen we de geheime briefjes nu gaan bezorgen?’ vroeg Janet. ‘Mam zei dat we naar buiten mochten. Het is een mooie zonnige ochtend, maar ik denk wel dat het koud is!’

‘Woef! Woef!’ zei Snuffel, die meteen naar de deur rende toen hij het woord ‘buiten’ hoorde. Hij klauwde ongeduldig aan de deur.

Al snel stonden ze met z’n drieën in de vrieskou en de sneeuw. Het was lekker. Ze gingen eerst naar Colin. Hij was niet thuis, dus lieten ze het briefje bij zijn moeder achter.

Als tweede naar George. Hij was er wel. Hij werd helemaal blij toen hij over de vergadering in de schuur hoorde.

Daarna door naar Pam. Jack was daar ook, dus Peter liet er twee briefjes achter. Toen bleef alleen Barbara nog over. Maar die was er niet!

‘Nee hè!’ zei Peter. Maar toen hij hoorde dat ze die avond terug zou komen, klaarde hij weer op. ‘Kan ze ons morgenochtend komen opzoeken?’ vroeg hij aan Barbara’s moeder. Die zei ja, ze dacht van wel.

PLANNEN VOOR EEN CUBVERGADERING

‘Nou, dan hebben we ze alle vijf gehad’, zei Janet, terwijl ze zich omdraaiden om naar huis te gaan. ‘Kom op, Snuffel. We gaan even glijden op de vijver. Het ijs is zo dik als maar kan!’

Ze hadden enorme lol en moesten heel hard lachen om die arme Snuffel. Zijn poten gleden steeds onder hem vandaan terwijl hij op het ijs probeerde te gaan staan. Uiteindelijk gleed hij op zijn rug over het ijs en moesten Peter en Janet hem slap van het lachen van de vijver af sleuren.

Snuffel was boos. Hij draaide zich om en gromde naar de vijver. Hij begreep er helemaal niets van. In de zomer dronk hij ervan en zwom hij erin – en moest je nu eens kijken! Er was iets vreemds gebeurd en hij vond er niets aan.

Die middag liepen de twee kinderen en Snuffel naar de oude schuur. Het was er inderdaad niet koud, omdat de tuinman de verwarming in de grote kas had aangezet. Peter keek om zich heen.

‘Het is hier best gezellig. Laten we dozen als stoelen gebruiken en de oude tuinkussens pakken. En we vragen aan mam of we wat limonade of zo mogen, en koekjes. We maken er een superdeftige vergadering van!’

Ze haalden wat dozen tevoorschijn en pakten de oude kussens. Ze legden wat jutezakken op de grond bij wijze

PLANNEN VOOR EEN CUBVERGADERING

van vloerkleed, en Janet maakte een plankje schoon om de limonade en de koekjes op te zetten, als dat van mam mocht.

‘We hebben maar vijf dozen om op te zitten’, zei Peter. ‘Er zullen twee mensen op de grond moeten zitten.’

‘O kijk, daar staan twee enorme bloempotten in de hoek’, zei Janet. ‘Laten we ze hiernaartoe slepen en ondersteboven zetten. Dan kunnen we er prima op zitten.’

Dus, met de vijf dozen en de twee bloempotten was er nu plaats voor iedereen.

Ze werden geroepen voor een kopje thee. ‘Nou, net op tijd klaar’, zei Peter. ‘Ik weet wel wat ik vanavond ga doen, Janet.’

‘Wat dan?’ vroeg zij.

‘Ik ga een grote C en een grote 7 tekenen’, zei Peter, ‘en ze groen maken. Ik knip ze uit, plak ze op karton en hang ze dan aan de deur van de schuur.’

‘Ja! Een C en een 7, de Club van Zeven’, zei Janet. ‘Dat zou tof zijn!’